

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.

Hat hóra 2 frt 50 kr.

Három hóra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasásos petit-sor egyzeri közléseért 7 kr.
kétzeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár.

A nyilttérben:

minden négyhasásos garmond sor díja 15 kr.
Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, elő-
fizetők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.

— vasárnap reggel. —

A hirdetőket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalban

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

Meghívó.

Léva r. t. város képviselőtestülete az 1899. évi február hó 7-ik napján délután 4 órakor a városház tanácstermében rendkívüli közgyűlést tart, melyre a képviselőtestület tagjait van szerencsém tisztelettel meghívni.

Kelt Léván, 1899. évi febr. hó 4-én.
Bédogh Lajos,
h. polgármester.

Az ipartestületről.

A beszercebányai kereskedelmi és iparkamara legutóbbi jelentésében sajnálattal emlékezik meg azon körülményről, hogy Léva városában, hol pedig minden előfeltétel megvan, még mindig szervezetlenül áll az iparosság. Erre a körülményre mi is már több ízben felhívtuk iparosainkat, azonban sajnos, felhívásunk meddő maradt s a lévai iparosok nagyrésze ma sem tud különbséget tenni az ipartársulat és az ipartestület között. Már pedig elvitázhatatlan tény az, hogy az ipartestület jobban előmozdítja az iparosok érdekét, mint az ipartársulatok, melyeknek még anyai hatáskörüik sincsen, hogy egyes vitás esetekben békebíróként léphessenek fel, a vagy tagjaik érdekeit kellőleg megvédelmezni tudják.

Legtöbb ipartársulat pusztán, célzatosan gyülekezett, melynek tagjai csak annyira vannak kötelezve, hogy egymás temetésére eljárjanak, időnként gyűléseket tartsanak, de hogy valami pozitív szerepkört betöltenének, arról szó sincs.

Pedig iparosainktól gyakran hallottunk panaszt, hogy az ipartársulatoknak csak az a tagja, a ki épen tag akar lenni, s a nem tag, de iparigazolványval bíró iparos csak olyan mes-

terember, mint a czéhbéli, s hogy ezen két fajta iparos azután nem hogy támogatná, de gyűlöli és kerüli egymást.

Elismerjük, hogy az iparszabadság — több előnye mellett is — lényegesen nagy hátrányára van az iparnak, nem csak azért, mert a képzés feltételei igen meglazítottak, hanem azért is, hogy az iparosok között az együvé tartozás érzetét megsemmisítette, az összetartozókat felbomlasztotta, a régi czéheket szétdarabolta hatáskör nélküli ipartársulatokra, más szóval mesterekből csinált iparosokat. Ámde módjukban áll még ma is az iparosoknak, hogy ne pusztán ipartársulatokká tömörüljenek, hanem bizonyos tekintetben iparhatósági hatáskörrel rendelkező testületté alakulhassanak s így maguk intézzék továbbra is azon teendőket, melyek teljesítéséért most minden konkrét esetben a városi tanácshoz kénytelenek fordulni, s mégis, hogy azt nem teszik, az pusztán saját érthetetlen különczködésük folyománya.

A míg a lévai ipartársulatok, mint ilyenek, a mai hatáskörükben fennállanak, addig közöttük rendet s egyetértést létrehozni nem lehet, mert önmaguk ha gondolkozni képesek is, cselekedni semmi esetre sem, mert erre sem eszközeik. sem törvénybiztosította hatáskörüik nincsen.

Az ipartestület azonban már egyuttal hatóság is, az ipartörvény korlátain belül, mely annak célját tüzetesen meghatározza. Ugyanis minden ipartestületnek joga van arra, hogy alapszabályaik által egymás között rendet, mondhatni fegyelmi szervezetet biztosíthassanak; joguk van a mesterek és segédek közötti viszonyt szabályozni, nem különben segédeket bealajstromozni, inasokat szerződíteni s szabadítani, s az inasok tanulási idejét, módját meghatározni, vitás esetekben békebíróként eljárni. Joga van az

ipartestületnek az illetékes iparkamarákkal s egymással bővebb érintkezésekbe lépni; felvetett s elfogadott újításokat saját hatáskörében életbe léptetni. Az ipartestület iparügyekben szóval olyan, talán még nagyobb hatáskörrel bír, mint birtak a régi, az eszem-izsom következtében maguk eredetiségéből kiremekelt czéhek.

Mi újból nem tudjuk eléggé ajánlani iparosainknak, hogy immár testületté tömörüljenek. Kérjük el valamelyik, például a losonczy, vagy a balassagyarmati ipartestület alapszabályait, évi jelentéseit, tegyék legalább beható tanulmányozás tárgyává ezeket, akkor ezekből igen könnyen arra a meggyőződésre fognak jutni, hogy azt az erőket kár szétforgácsolni, melyeket egyesítve az iparosok érdekeit kellőképen előmozdítani, alkalom adtán megvédeni is képesek volnának.

Mert nagyon együgyű dolognak tartjuk mi azt, ha egymásiránt való féltékenységből inkább más által gyakoroljuk azokat a jogokat, a melynek ellenértékét képző terheket amugy is magunknak kell viselni.

A haladás akadályai.

A haladás fogalmát, szorosan véve, mindig a jobb utáni törekvéssel kell összeköttetésbe hoznunk. A ki tehát haladni akar, az a jobbat akarja, mely a haladástól elválaszthatatlan. De haladni csak akkor lehet, ha mi azon akadályokat, melyek utunkban állanak, ismerjük és azoknak elhárítását első feladatunkhoz soroljuk. Az elhárítás azonban nem olyan könnyű dolog, a mint az talán látszhatik. Századok multak és egyes népek még mindig nem haladtak, mert vagy nem ismerik az akadályokat és ha igen, nincs elegendő erejük azok elhárítására. Már pedig ez oly dolog, mely nem magától, hanem, csak az emberek hozzájárulásával történhetik, jóllehet az idő követelte szükséglet is lehet ez:

Ugyanezen lapnak néhány év előtt való évfolyamában olvastam a lévai kaszinó-estélyek történetét, épültem azon tartalmas és változatos tárgyakon, melyek ily alkalmakkor tanulmány tárgyává tettek! Valóságos tudományos és szépirodalmi gyűjtemény! S hogy újabban e szép tanulmányok elmaradtak, aligha bizonyítja ez mai társadalmunk komolyabb és munkásabb irányát.

Tévedés lenne a dolgot tisztán a közönség, vagyis a hallgatóság szempontjából felfogni; ennél nagyobb hasznuk volt e felolvasásoknak az, hogy tért és ösztönt adtak a dolgozni szerető szellemeknek, mondjuk, hogy talán morális pressióval nem engedték a szunnyadó tehetségek tétlen elkallódását, és emelték a közönség, de önmaga előtt is az egyén benső értékét. Kicsi dolgok sokszor előre nem látott nagyszerű fejlemények okozói; Csokonait egyszer vidékre hívták temetéshez bucsuztatót mondani, ezen alkalomból született a *lélek hathatatlanságáról* irt remek bölcselő költeménye. De nem folytatom tovább, attól félve, hogy nem Csokonait, de *Persius*t, sőt *Juvenalist* ébreszték fel, lévén erre nálunk nagyobb hajlandóság.

A műsor után, mint máskor is, vidám táncz keletkezett. Ennek azonban némileg ellentmondott a nagy teremnek terített asztalokkal való berendezése, amennyiben a műsor alatt ugy sem lehet poharakkal és tányérokkal zörögni; a tulajdonképen való *„thédzás“* ekkor lett volna, de hát az asztalokat kihordták a táncz miatt. Ily estélyeken nem okvetlenül lényeges dolog a táncz, de ha már tervbe van véve, akkor erre nézve

A történelem fonalán is tudjuk, hogy a haladás még be sem tartja az egyenes irányt, hanem menetében a stagnációnak és a visszaesésnek is alá van vetve.

A haladás az ember természetében rejlik, ki a jobbat, czélszerűbbet, hasznosabbat kutatja, ki nem elégszik meg a régivel, hanem fürkésző eszével jobbat gondol magának a régivel és azért javít intézményein, javít helyzetén, javít tudományán, művészetén, iparán, földmívelésén; a természet titkait és törvényeit kutatja, hogy annak ismeretével célját elérhesse, tehát a haladást előmozdithassa. Mennyire fáj az emberbarát szíve, ha látja, hogy a nép még mindig a tudatlanság-, babonáság- és tisztátalanságban leledzik, ha látja, hogy méltóságát elfeledve, meghunyászkodik érdemtelen embertársai előtt, mert önálló itélettel nem bírván, azokat magasabb lényeknek tartja magánál. Haladott néb vagyonnak, jólétnek is örvend, önállóságát nem adja el, jogai gyakorlásában szabad, szilárd jellemű, becsületes ember hírében áll. Mi a haladás akadályait 1. a tudatlanságban, 2. egyoldalú intézményekben és 3. a szabadság korlátozásában látjuk.

A természetnek egyik igazsága abban is áll, hogy mindenkinek kell tanulnia, ha valamit tudni akar, tehát a tudás nem valami megvethető, megvásárolható dolog, jóllehet a gazdagság az ehhez való módok és eszközök nyújtása által a tudás elsajátítását megkönnyítheti, de azért tanulni kell mindenkinek, kivétel nélkül. Téves felfogás, ha némelyek azt hiszik, hogy a tudás elsajátítása által a köznép a munkától elvonatik és benne az életre vonatkozólag magasabb igények keltetnek fel. Így érvelnek sokan azt állítván, hogy nekünk nem annyira tudós, mint inkább munkás emberekre van szükségünk. Ezen állítás némely tekintetben jogosult lehet, de általában veve nem az. Jogosult annyiban, a mennyiben a tudomány csarnokaiban a nép gyermeke talán elkényeztetődik, a luxust, a pompát látva, az életet a maga rideg meztelenségével homlok egyenes ellentétben találja itt. Ha pedig az

kellő intézkedéseket kell tenni. Mert a nem tánczó községnek meg kell huzódnia valahol. Természetesen itt az épület hiányos voltában van a hiba. A nagy teremnek nincs szellőzése, megfelelő mellékhelyiségek nincsenek. A folyosón pedig a tél uralkodott, szövetkezvén a zenész urak által nagy mérvben fejlesztett dohányfüsttel; ezek ugyanis tíz perc alatt iparkodnak annyi füstöt produkálni, mint más közönséges halandó félóra alatt. Tánczolásnál pedig veszedelmes dolog az, ha a mellékes helyiségek hidegek. Ezen talán lehetne segíteni a folyosó fűtése által.

Ezeket kívül nem árt egy kis taktika is. Ez pedig abban állana, hogy nem husz, huszonöt személyre szóló asztalokat állítsunk be, hanem öt-hat helyre, hogy a hatalmas viszonyban álló kis csoportok feszitlenül, és kedélyesebben mulathassanak. Erre nézve azonban helyesebb a dolgot korábban kezdeni, nem kilencz órakor. Ezt nem is kell bővebben bizonyítani. Csakis a főntebbiekből lehet megmagyarázni, hogy a megletebb urak nem találták meg azt a kedélyes elmulatozást kisebb csoportokban, mely képesé teszi őket arra, hogy hajnalig is türelmesen elvárják a táncz végét.

Különben zavaró incidens volt az, hogy éjnek idején valami kassza-beöröt hoztak, s mivel a vizsgálobíró is a kaszinó-estélyen volt, odahozták a vállatásra. Legalább a társalgó szobából átszűrődő hangok ezt tudatták velem. Keményen közrefoghatták, mert vallott szépen:

— Bemegyek!

TÁRCZA.

Kaszinó-estély.

Tegnap mult egy hete, hogy a kaszinó megnyitotta a szokásos estélyek sorát. Ezen sor újabban nem szokott hosszúra nyulni, mindazonáltal így is érdemes vele foglalkozni. Mert azt lehet mondani, hogy nálunk a kaszinó-estély majdnem oly fontos tényező, mint a régi görög törzseknél az olympiai játékok, ennek is, annak is ugyanaz a célja: *szertartani az együvé-tartozás érzetét*. Ezenkívül van még a mi estélyeinknek egy kitűnő tulajdonságuk, hogy tudniillik csökkentik az asszonyoknak babonás előítéletét a kaszinó iránt. Ez elnézés azonban csak így farsangtájon következik be, azontul a kaszinó ismét csak *„füstös kártyabartlang“*. De hát ne nyuljunk ismét a darázsészekbe, vagyis más szóval, ne vessük fel Eris almáját, mikor imé csak az előbb is az együvé-tartozásról prédikáltunk.

Röviden adjuk elő a megemlékezés summáját: az estély nagyon kedves volt, jól sikerült, szép közönsége volt, sokan jól mulattak, és jövőre még többen fogják igénybe venni. Helyes volt a program is: volt benne dal, szívnék és fülnek egyaránt édes; volt bájos szeleburdiság; volt játék, művészlélekre valló. Ennek a könnyed, s már ezért is élvezetes műsornak mindenki szívből, nem pusztán szokásból tapsolt.

Mindazonáltal igen tapasztalatlan ember volna az, a ki az alábbi sorokban a fenti dícséreteket folytatását várná, nem tudván,

hogy azt szoktuk előzetesen megdicsérni, akit szelíden meg akarunk pirongatni.

Jó magam vendégképen jutottam be a lévai kaszinó estélyére, s egy jó barát szeretetével adok kifejezést észleleteimnek, támogatván ezeket több kisebb-nagyobb társaságokban szerzett tapasztalataimmal.

A műsorban nagyon helyén vannak és lehetnek azon számok, melyek a mult estélyt kitöltötték, de szerintem hiányzott a komolyabb rész: a *felolvasás*. Ismeretes az idegenkedés ezen fogalomtól, csak úgy szoktunk pardont adni a felolvasásnak, ha azt Jókai vagy Sipulusz tartja. Azt lehetne erre mondani, hogy az iskolás gyermek is szívesebben játszik, mint tanul. Bocsánatot kérek, de ismét bátorkodom felemlíteni, hogy különösen a szép nemen lévők szoktak unatkozni a felolvasás alatt, s azt tartják, hogy az ember azért megy mulatságba, hogy mulasson stb. A mire viszont mi férfiak — különösen azok, kik elmondhatjuk: „fuius Troes“¹⁾ — azzal feleselhetnénk, hogy mi meg a táncz alatt unatkozunk, — ha egyáltalán szokásunk és jogunk volna feleselni. Szóval, azt már Horatius ajánlotta, — és ezen urnak igen sok helyes eszméje volt — hogy: *„miscetur utile dulci“*, vagyis: *hasznost a kellemessel*. Ebből az is kiviláglik, hogy nem szükséges a felolvasásnak mindig unalmasnak lennie, hanem legyen olyan, mely oktató is, gyönyörködtető is. Ugy emlékszem — beszélék — hogy egy időben a lévai hölgyek nagyon szívesen halgatták a szabad előadásokat táncz nélkül,

1) Magyarul: mikor én még legény voltam

életbe lép, ott az egyszerűséget, a szük-
markúságot és nem a képzelte idealitá-
tálja fel. Ilyenkor természetesen az ifjubar-
elégedetlenség, talán szerencsétlen érzelm
is támad. A tudomány csarnokai tehát ne
legyenek paloták luxussal felszerelve, az
életnek ellentétét képezők, hanem legyenek
egyszerűek, czélszerűek és megfelelők, úgy
hogy az élet és a tudomány csarnokai közt
semmi ellentét ne létezzék. A tanításnál pe-
dig a munka, mint az élet feltétele, hang-
súlyozásával nyerjen kellő kifejezést. De ál-
talanban véve nincs igazuk azoknak, kik a
népet a tudás elsajátításából kizárni szeret-
szék. Ellenkezőleg: a tudás egyedül azon
eszköz, mely által a nép anyagi és szellemi
tekintetben haladhat, sorsán javíthat, mert
én csak akkor mehetek előre, ha bennem
meg van a haladás ismerete és tudása, akkor
javíthatok én anyagi és szellemi helyzetemen,
ha az erre való tudást megszereztem ma-
gamnak. A tudatlanság hátráltatja haladá-
somat, akadályozza előretörésvésemnek, oka
visszamaradásomnak.

Neveljük népünket arra, hogy a tudás-
sal tudja az elégedettséget is párosítani, hogy
az ismeretek elsajátítása által sorsával való
szerencsétlen érzet ne támadjon benne. Nem-e
szánalomra méltó az olyan nép, mely még
mai nap is a szédelgésnek, a babonának, a
tudatlanságnak áldoz? Nem sajnáltraméltó-e
az olyan ember, ki megszorult helyzetében
nem a szaktudósnál keres segítséget, hanem
azon lelketlen csalókhöz fordul, kik esztelen-
ségét kizsákmányolni is tudják?

Minél jobban ismerjük az igazságot, an-
nál jobban haladhatunk előre is, mert az
igazság ismerete nélkül haladás nem gon-
dolható.

Egyoldalú intézményeink szintén lehet-
nek akadályai haladásunknak. Az intézmé-
nyeknek mindig az a céljuk, hogy a hala-
dást lehetőleg előmozdítsák, az embereknek
alkalmat adva tehetségeiknek kiművelésére
és fejlesztésére. De ha ezen intézmények
feladatukat nem jól fogták fel, akkor éppen
az ellenkezőt idézik elő és nem hogy elő-
mozdítanák, hanem inkább hátráltatják a
haladást. A különféle társulatok és egyet-
ek is csak akkor felelnek meg feladatuknak,
ha kitűzött céljuk a haladás és nem a reg-
avult, káros nézetek ápolása és fejlesztése;
ha a kor kívánalmaihoz kepest a korlátokat
mellőzik és egyedül a szabad mozgásat vall-
ják határozott céljuknak. Ha azonban ezen
intézmények egyoldalúak, mint ilyen szá-
mtalan van az életben, akkor ezek nemcsak
hogy nem lendítenek tevékenységükkel, ha-
nem akadályai a jobb törekvésnek, nem a

helyesebb, haladó utat jelölik ki, hanem a
visszamaradás dédelgetését vélik a helyes
iránynak.

Hogy az intézmények egyoldalúságukat
elvezítsék, szükséges, hogy azok időköve-
telte javulást szenvedjenek, a kor kívánal-
maihoz alkalmazkodjanak, szabadabb eszmék
megvalósításához hozzáférhetőek legyenek.

Akadályai a haladásnak a korlátozott
szabadság, legyen az egyéni vagy az állam-
formában álló szabad tevékenység korláto-
lása. Ez alatt nem értjük a korlátlan, zabo-
látlan szabadságot, mint ez az 1871. évben
Párisban a kommune idejében nyilvánult,
sem pedig a vörös és arany internacionálé
tevékenységét, mert mind a három a valódi
szabadságnak ellensége, de ellensége az igazi
haladásnak is, mely a becsületes kéz és
szellem munkásságán alapszik. Hanem olyan
szabadságot értünk, mely e mondatot ki-
vánja valóistáni: Adjátok meg a királynak,
a mi a királyé, a népeknek pedig, a mi a népé.
Az ilyen elvnel fogva az ember az élet
minden terén szabad mozgását érvényesít-
heti, mint a haladásnak egyik feltételét,
mely nélkül nagyot nem művelhet. Ha a mi
elleneink erre azt válaszolják nekünk, hogy
az ilyen szabadság visszaélést idézhet elő,
erre mi csak azt mondhatjuk, hogy a tűz-
zel is visszaélnek az emberek, de azért bi-
zony senki sem akarja ezen elemnek jóté-
kony hatását nélkülözni. Csak a szabadság
teljes biztosítása mellett haladhatunk mi
előre, mert ha a jó akaratunk teljes kifejté-
sét törvények, vagy más korlátok akadályoz-
zák, akkor törekvésünket nem valósít-
hatjuk meg, akkor még képzettségünk tel-
jes birtoka mellett is ott állhatunk, a hol
száz évvel előbb álltunk. Nem is kell ezen
állítást bebizonyítására messziről vennünk
példát; a történelem számtalan esetet emlit
erre vonatkozólag. Európa legműveltebb né-
pei egyuttal a legszabadabb egyéni és poli-
tikai jogokkal is bírnak. Az angol nép pl.
szabad, mintai szolgál más nemzeteknek,
a mi poltikusaink is gyakran hivatkoznak
reá és mennyire haladt ez minden tekintet-
ben, ellenben az orosz tudatlan, a szeszes
italok elvezetében leli boldogságot, művel-
sege, ipara és kereskedelme az angolokéval
összehasonlítva bizony nagyon kezdetleges.
S mi teszi az angol nép haladását? A sza-
badsága!

A világ mai törekvése: az egység utáni
törekvés. Ezt pedig civilizációnak, hala-
adásnak nevezzük. De a haladás bizonyos
feltételekhez van kötve, melyeket ismerni
és teljesíteni az emberek részéről szükséges,
mert a nélkül nem haladhatunk, hanem

*Mért nem vagyok most is olyan boldog,
Olyan vidám, mint a milyen régen?
Mért futja be sötét felhő mindég
Az én halvány csillagom az égen?*

*Mért sajog hát szegény szívem annyit?
Mért nem tud már megnyugodni telkem?
Mért borul most reám a búbanat?
Mért átkozott el a sors is engem?*

*Mért oly rideg ez a világ mostan?
Mért nem adja meg az Isten nekem
A miért oly buzgón száll fohászom
S a mire már olyan régen kérem?*

*Nem hagyott el, él még reménységem
Fölvirrad majd életemnek napja!
Könyörül még a jó Isten rajtam
S boldogságom újra vissza adja!*
Ruttkay Emma.

Árnyak.

(Rajz.)

Legkedvesebb nótáját húzta a cigány, mi-
kor észrevétlen távozott el a félig elázott,
jókedvű kompániából. Még egyszer keresztül
ment az üres és már kihalt bátermen, szinte
jól esett megválnia illatos, fojtó légkörétől
s tele tudóval szívni magába a téli reggel
nedves, hideg levegőjét. Felülről még le-
hallatszott a borizú hangoktól kísért nota:
Jaj de nehéz a szerelmet titkolni...

Összerakódott. Megmagyarázhatatlan, kü-
lönös érzelmek kezdtek zaklatni szívet...
Undor minden iránt, mit eddig szeretett...
Szemrehányás önmagának az eltűnt léha élet-
ért; tájékozatlanság, kétségbeesés a jövőre,
amik neki gondot soha nem okoztak...
Ma, éppen ma kellett belátnia, hogy minden
milyen kicsinyes, milyen nevelteses körü-
lötte s ő maga milyen türelmesen játsza le
köznapj szerepét.

visszamaradunk. A haladást hátráltató aka-
dályokat szintén kell ismerni és azoknak el-
hárításán közreműködni.

Wiesinger Károly.

Különfélék.

— **Máriássy István**, Léva város
polgármestere benyújtotta lemondását. —
Máriássy a köztevékenység embere volt egész
életében, ki Barsvármegyenek szentite ferfi-
kora delét; a derék köztisztviselő a munka-
szeretet példányképe faradtak erzi magát,
nyugalomra vágyik. — Vajha minel előbb fel-
üdülve, a küzdők sorában üdvözölhetőek őt!

— **Első infulás** nagymisejét f. hó 9-én
tartja B á t h y László, lévai prepost prebá-
nos. Az ünnepélyes sz. mise 10 órakor veszi
kezdését. Gondoskodva lesz arról, hogy a
szokásos ünnepélyes istentiszteleteken részt-
vevő közönség ez alkalommal is elfoglalhassa
megszokott helyét.

— **Thea-estély a kaszinóban.** A
lévai kaszinó mult hó 28-án kezdete meg
estélyemek sorozatát. Kulencz órakor gyüle-
kezett a szép számú elegans publikum s egy
negyed órara ra megkezdődött a program,
mely a tánczot megeőzte. A közönség a
nagyteremben elhelyezett asztalok melől
figyelemmel és gyönyörködve hallgatta R i c h-
t e r Sarika k. a. dalait. A kellemes althangon
előadott énekeket zongorán L a k n e r Ist-
ván jöghallgató kísérte. Ezután L e v a t i c h
Mimi k. a. lepet a podiumra s a hallgató-
ság folytonos derűtsége mellett egy fran-
cziából fordított monológot adott elő kiváló
könnyedséggel es emmeresre méltó kedves-
séggel. A diettans kis művész nő zajos tap-
sokat aratott. Befejezésül L a k n e r Istvan
jöghallgató pompás technikájú s nagy preczi-
zitással előadott zongorajátéka ragadta el a
közönséget, mely után a fiatalok csakhamar
tánczra perdültek L a k a t o s Sándor józü-
női mellett. — Az estély rendezősege,
mint hazi gazda, figyelmes előzetekeséget
tanusított minden irányban; nem rajta
múlt, hogy a jökedv, pezsgó vidamság nem
érte el a kívánt fokozót.

— **Gyászhr.** — K o v a c s Sebestyén
Bela honvéd ezredes háború f. hó 2-án ele-
tenek 48 ik evesben szívvelhűdes követke-
zében Budapesten hirtelen elhunyt. Temetése
tegnap déltan tőltent Ipolyaszon. A köz-
tisztelőben álló család tagjai Bars- Hont-
vármegye társadalmának elköeli tenyezői;
a korán elhunyt derek férfiban szereto
testvérrel vesztette Kovacs Sebestyén Vilma,
S z a b o Lajos tanítóepző intézetünk igaz-
gató neje, az ar-maróti kir. törvényszék
ügyesze Kovacs Sebestyén Lajos es Hont-
vármegye törvosa Kovacs Sebestyén Eudre.

— **A kath. kör** ma, február 5-én tartja
hangversenyét egybekötött zartkörű táncz-
estélyt, az „Oroszán“-szálló termében. A
hangverseny kezdete pontban 8 órakor.

— **Segély a lévai tanonciskolák
részére.** Léva város tanácsa 7291. sz. alatt
kervenyt intézett a besztercebányai keres-

Egész éjjel oly furesán érezte magát.
Tánczot, merő szokásból. Pedig milyen ked-
ves volt ma az aranyos Irenke, midon együtt
jártak — már ki tudja hanyadszor — a
szerelemesek kizárólagos tánczát.

Milyen meleg volt a kézzorítás, milyen
sokatjelentő annak az igéző szempárnak min-
den tüzes sugára!

Igen, szeretné már anyjával együtt, ha
megmentené a báli kiadásoktól. Szeretné már,
ha gyöngéden szorító kis kezét megkérné
az aggódva váró mamától. Igaz, hogy Molnár
Józsi meg csak aljegyzőcske, de — a mama
szerint — meg törvényszéki elnök is lehet,
ami szép kilátás olyan leánynak, kinek min-
den vagyona a szépség. Ma is milyen ked-
ves tudott lenni! Milyen szépen követte a
mama tanácsát. Egy kezzorítás, egy tüzes
tekintet, egy önfedelti sóhaj.

Hiba nélkül játszott szerepét a kicsike.
Óh, mert Molnár Józsi jól tudja, hogy
játék volt az egész.

Mikor mindenki távozott, ő is bevonult
az ivó szobába. Pajtásai ott keseregtek muzsi-
kaszó mellett.

Hangtalanul, mogorván ült közöttük. A
bor keserű volt, a zene idegessé tette, a
pajtások bánatos obégatása meg éppen dü-
hösítette.

Észrevétlen távozott. Fázva, dideregve
mérte végig az utcát. Csaknem öntudatlan
tévedt be a kora reggel kinyitott korcsmába.

Ini fog. El fogja felejteni ezeket a
megfejtethetlen gondokat.

Cogunacot kért, ivott. Pedig ezt éppen oly
esztelen valaminek tartotta, mint mindent a
világon, — legalább most.

— Haszontalan unalmas az élet. Önzök,
számítók az emberek... Te is, te angyal-
arczu lány hiába intesz szemrehányóan fe-
lém... Tudnak is a nők szerepni? Nekik
csak egy céljuk van: férjhez menni.

kedelmi és iparkamarához, kérvén hogy az
a városi iparos- és kereskedelmi tanonc-
iskoláját segélyben részesítsék. A kereske-
delmi és iparkamara állandó bizottsága ja-
vaslatára a közös ülés tekintettel Léva vá-
ros kereskedelmi és ipar fontosságára úgy
az iparos- mint a kereskedelmi tanonczis-
kola részére 50—50 frtot szavazott meg.
Csodálkozunk kell a kamara tultakarékos-
ságán; nem tudjuk felfogni, hogy ezen 300
növendékekkel bíró intézet nagyobb mérvű
támogatásban nem részesül a kamara ré-
széről!

— **Himen.** K o z m a Ödön, a barsme-
gyei népbank könyveioje Aranyos-Maróthon
janár hó 28-án váltott jegyet T u s c h n a y
Janos lévai városi aljegyző kedves leánya-
vai, Paulával.

— **Kostoló-estély.** A farsangi mulat-
ságok történetében csak ritkán s ugyszólván
csak a vidéken találkozunk ily című mulat-
ságokkal, melyeket pedig mindig párat-
lan siker szokott koronázni. Lévan 1896.
farsangján tartottak ehhez hasonlóit, de nem
adták akkor meg neki azt a bazarszerű
jellegét, a mely pedig mindig fölttöte érde-
kese és kívánatossz szokta tenni e mulat-
ságokat. A lévai nöegylet legutóbb tartott
választmányi ülésén elhatározta, hogy az
általa fentartott „Stefania arvhaz“ czeijaira
f. évi március 4-én egy tánczcal egybe-
kötött jötekonyczéu kostoló-estélyt rendez,
mely czéből a választmány saját kebeiben
rendező bizottsággá is alakult es lázas tevé-
kenységét fejt ki az est sikere érdekében.
A nöegyleti tagok fognak telekeket, italokat,
sütemenyeket, hűsítőket s más egyeb etvágy-
csiklandó holmikat összeadni, a miket aztan
sátrakkban adagokint, vagy poharankint 10
krajczárjával aranyos szép leányok es bájós
asszonyok fognak aruba bocsajtan. A beletpi
díj személyenként 1 frt 50 kr, családjegy
3 személyre 3 frt, azoutul 4 frt lesz. A mu-
latság irat maris város es vidék szerte nagy
az érdeklődés s mi hiszszük, hogy az erkölcsi
és az anyagi siker elmaradhatlan es kitünő
lesz, nagy öröme a rendező bizottagnak
és előnyere a mi beczeggetett társadami
intézményünknek, a „Stefania“ arvháznak.

— **Vasuti szerencsétlenség.** A sel-
meczbányáról Garamberzenczere f. hó 1-én
deleött fel 10 órakor elindult személyvonat
Garamberzencze mellett kisiklott es a vo-
natot vívő mindkét gép teljesen hasznave-
hetetlenre lett; hogy ember életben esett-e
kár, erről még nincsen hír.

— **Baleset.** A gondatlan építkezésnek
lett áldozata mult vasárnap F r e c s k a Ist-
van lévai ag. ev. tanító. Este egy vendégét
kíserte ki a vasuti állomáshoz s minthogy a
hét órai vonat megerkezteig még sok idejük
volt az állomás épülettel szemben fekvő
vendéglőhöz igyekeztek. A vendéglő előtti
mely arók ele erve Frecska lépett elsőnek
a keskeny hidra, oly szerencsétlenül, hogy
annak szélere hágtott elcsuszott es az árokba
zuhant es lábat törte. A szerencsétlen ta-
nitót, kinek állapota veszedelmes, kocsin
szállították be ketségbeesett családjához.
Csodálkozunk, hogy oly látogatott helyen,
mint a vasuti vendéglő nem alkalmaznak

— De vajjon ő szereti-e? . . . Bolond-
ság! Sohse volt poéta természet, a szerelmet
pedig ők, a holdviláglalók találták ki.

— De hát mi vonzotta eddig hozzá? Nem
tudja. Hanem most már mindennek vége! . . .
E eget nélkülözött legszebb ifjúkorán kereszt-
tül. Két szép szemért nem érdemes tovább
éhezni. Még jó, hogy nem hamarkodta el a
dolgot. Jó, hogy nem ígért sem szerelmet,
sem házasságot. Szinte örül, hogy ezt a
boldogságot nem követte el.

Fizetett. Kiment az utcára. Már egészen
világos volt. Azok a bolond fiúk még min-
dig huzatják odafen a nótát:

. . . E világot adnák ráadásnak,
Szeretömet még sem adnám másnak.

Bosszusan indult lakása felé.
Delután már kin volt a jégen.

Együtt korcsolyázott Irenkével. Enge
delmet kért, hogy hazakisérje.

Együtt maradtak a kicsiny szalonban.
Irenke zongorához ült, kicsinyke ujjai olyan
bübájós hangokat csikartak ki abból a fényes
szörnyetegből. Olyan szép, olyan igéző volt
ez a kis angyalarczu lány elábrándozva,
fénylő szemekkel. . . Molnár Józsit valami
lelkifurdalás kezdte sérteni. Ő ezt a szentet,
ezt az angyalt gondolatban megsértette. . .
Vagy csak álom volt az egész? . . .

Az volt. Csak álom. Itt van mellette,
szinte hallja szive dobogását, látja kipirult
kedves arczat, — ez édes valóság.

S mikor elhal a dal végső accordja,
midön hallja a lány dallamos hangját, midön
felé tűz az epedő szempár boldogító sugára,
bűnbánóan ragadja meg s borítja csókokkal
azt a rózsás kis kezét, mely vezetni fogja
öt az élet utjain s fájó fejét gyöngén meg-
simogatva el fogja üzni a kísértő aképsia
ijesztő árnyait. . .

(Minek?)
— Kassza vannak
— Mik vannak? — kérdi egy zord
hang — (t. i. a kasszában.)
— Tízesek! (Ahán!)

— Bum!!! (Mi ez? Statárium?)
* * *
U. i. Ne tessék nagyon komolyan venni
a zsörtölődéseket: „Wer schimpft, der kauft!“
A jövő estélyre szivesen elmegyek megint,
és propagandát is csinálók.

Maróthi.

Voltam én is boldog régen...

Voltam én is boldog régen,
Olyan szép volt az élet!
Vigan jártam a temetőt
S a virágos rétet,
Daloltam a csalogánnyal,
Repesett a lelkem,
Azt gondoltam, e boldogság
Soh' sem hagy el engem.

Fájó szível járok most már
A virágos réten,
Ugy érzem, mintha volnék
Gyászos temetőben;
Egy-egy mély gyász minden virág,
Bánat vésvé rája,
Fájó, sajgó, bus szívemnek.
Eltűnt boldogsága

Miért?

Mért szomorú az én dalom mindég?
Mért bánatos az én, kedves nótám?
Mért hull mindég szememből a könnyü!
Mért hagyott el hűtlenül a rózsám?

*) A zárjelben álló szöveget nem keszekedem, az
csak képzelet utján való reconstruálása annak, amit
nem hallottam tisztán.

karfát a bejáró hidra, vagy a nagy sötét-
ségben lámpát nem gyújtanak? Esetleges
újabb szerencsétlenségeket meggátlandó,
felhívjuk rendőrségünk figyelmét a veszed-
elmes átjáróra sürgős intézkedés végett. —
Hányszor szorultunk már a gyalogjáró ut
építése és kivilágítása tárgyában!

— **Megkerült ezüstkanál.** Még 5
esztendővel ezelőtt Szecsányi Kájetán
nyug. urad. gazdatiszt házából egy ezüstka-
nál szőrén-szálán elveszett. A megejtett leg-
szigorubb vizsgálat sem vezetett a tolvaj
nyomára, míg most 5 év után kézkerült
a tettes Stipka József 16 éves suhancz
személyében, ki töredelmesen bevallotta, hogy
ő lopta el az ezüst kanalat. A rendőrség a
fiatal gonosztevőt a járásbírósnak adta át.
— Kár volt!

— **Az árvák gondozója.** A lévai nő-
egylet múlt vasárnap tartott választmányi
ülését az elhunyt Schön Ferencné helyett
több pályázó közül özv. Herschmanek
Antalné sz. Brauner Etel asszonyt az árvák
ondozójává 3 havi próbaidőre megválasztotta.

— **Tízezer forint a F. M. K. E.-nek.**
Nagy alapítványt kapott újabban ismét a
„felvidéki magyar köznevelési egyesület.“
Ugyanis Perczel Dezső belügyminiszter, gróf
Karácsonyi Jenővel egyetértőleg tízezer for-
zint alapítványt tett az egyesületnek annak
a „Rezső trónörökös alapítvány“-nak a kama-
taiból, melyet a boldogult gróf Karácsonyi
Guido tett, még a tragikus véget ért felejt-
hetetlen Rudolf királyi születése alkalmával.
Ennek az alapítványi tőkének a kamataiból
utalványozott most a F. M. K. E. részére
a belügyminiszter tízezer forintot a leiratá-
ban meghatározta, hogy ez a tízezer forint
mint a „gróf Karácsonyi család“ alapítványa
kezelésének a jövedelmének felhasználásánál
a grófi család fejének — ez idő szerint
gróf Karácsonyi Jenőnek — helybenhagyása
kikérésék. A „F. M. K. E.“ legközelebbi
igazgató választmányi ülésén fogják az ala-
pítványt tárgyalni s az alapító tagok névsorá-
ba beiktatni a gróf Karácsonyi családot,
mely az alapítvány révén eddig a F. M. K. E.
legnagyobb alapítójává lett. A felvi-
déken különben igen nagy lelkesedéssel fog-
adták a nagy alapítvány híreit, mely meg-
erősítette a közvéleményben az a meggyő-
ződést, hogy a F. M. K. E. új szervezkedé-
se a szerencsés fejlődésnek és virágzás-
nak legbiztosabb záloga.

— **A vidéki pénztárvizsgálatok.**
A belügyminiszter rendeletet küldött a var-
megyékhöz és városokhoz, kifejtve, hogy a
pénztárvizsgálatokat nem mindenütt a tör-
vénynek megfelelően végezték. Felhívja őket,
hogy különösen a gyámpénztárakat a leg-
szigorubb vizsgálatjuk meg s annak er-
edményéről nyolcz nap alatt jelentést tegyenek.

— **Új dandár-parancsnok.** A hon-
védség legújabb rendeleti közlönye szerint
a szabadságon lévő eddigi nyitrai dandár-
parancsnok, Páva Emil tábornok, altábor-
nagy címmel nyugdíj-állományba lett át-
helyezve. Helyébe nemes Mayer Rudolf ez-
redes lett a nyitrai 14-ik honvéd dandár-
parancsnokává kinevezve, ki új állomását a
jövő hó elején elfoglalja.

— **A ki az Ur Istennel levelez.** A
fővárosi lapokból vesszük át a következő
közleményt: Gümörmegyében történt meg
az az érdekes, nem mindennapi eset, hogy
valaki a jó Istennek levelet írt és a jó Isten,
csodák-csodája — választ is neki. Senki
se higgye azonban, hogy spiritizista ördön-
gösség van a dologban, mert ima, a tiszta
tényállás. Egy szegény ember, a ki szorgal-
mas, becsületes munkájával kereste kenyé-
rét, a tavalyi jégverés következtében any-
nyira tönkrement, hogy nem volt képes
családját már a legszükségesebb élelemmel
sem ellátni. Becsületessége és igaz, gyerme-
teg vallásossága azt a naiv eszmét sugarta
neki hogy levelet írjon a jó Istenhez. A
dernői postán egyszerűen ráírták, hogy
címzett ismeretlen. Éppen a postahivatal-
ban volt egy jótékonyaságaról jól ismert uri-
ember, a ki aztán megszánta a szegény em-
bert. Egy ötvenes bankót borítékba tett a
számára és kérte, hogy a hivatal tudja meg
a különös levél feladóját és nevét és kézbe-
síttesse neki. Ez meg is történt és most a
szegény ember váltig abban a hitben van,
hogy a felséges küldemény egyenesen a jó
Istentől, postán jött az ő és családja segé-
lyezésére.

— **A lepra terjedése.** Nemcsak Er-
délyben, hanem Oroszország déli részében
és Norvégiában is erősen terjed mostanában
a lepra s bizonyára ez az oka, hogy az
orvosok mindenfelé behatóan foglalkoznak
most ezzel a betegséggel. Arról egyelőre
nem igen lehet szó, hogy az orvososágot meg-
találják, mert még a keletkezését sem ismerik
egészen s így a mostani kutatások inkább
arra vonatkoznak, hogy milyen uton terjed
a lepra. A vizsgálatok szerint a lepra bac-
cillus a legfőképpen az orron át jut a
testbe s ezért igen gyakran kezdődik orr-
vérzés és hosszantartó nátha alakjában. Ké-
sőbb a betegség elterjed az egész testben,
még pedig az idegek mentén a melyek ér-
zéstartalékké válnak. A bőr így több helyen
elhal, foltok támadnak az egész arcon,
nyakon; ilyen foltok voltak azok is, a me-
lyekből nemrégiben a bálteremben ismerte
fel egy leányos a betegség első jeleit egy
oros orvos. A foltok azután terjedtek to-
vább, közben elhalnak a beteg ujjai, orra,
füle s a legborzasztóbb módon pusztul el
végre ő maga. Ez a rettenetes betegség, a

mely valószínűleg azonos a bibliában gyak-
ran említett belpokossággal, sok gondot okoz
az orvosoknak, mert még ma is egészen
tehetetlenül állanak vele szemben. Most fő-
képpen azon fáradoznak, hogy a betegség
első jeleit megállapíthassák, így talán sike-
rül valahogy idejekorán utját állani a rom-
boló veszedelmeknek.

— **A délafrikai piaci árak.** A föld-
nek számtalan gyarmata és egyéb tengeren-
tuli piacza közül, melyeknek létezéséről ed-
dig ugyszólván csak névszerint szereztünk
tudomást, Délafrika és különösen Transvaal
az, melyen hihetetlenül érdekes viszonyok
uralkodnak. Ez ország földje temérdek eu-
rópai pénzt nyel már el és viszont igen
sok szerencsevadászt tett gazdaggá, a leg-
nehezebb testi munkát a legköltségesebb
fényűzéssel teszi elviselhetővé, az iparter-
mékek hallatlanul magas árait pedig az ot-
tani sok pénz könnyen kereső lakosság el-
lentmondás nélkül eltűri. Ha igaz az, a mit
a transvaali jelentések mondanak, ott az
iparüzemeknek mesés árai vannak egy üveg
sör például 2 frt 40 kr, jobbféle bor üvege
2 frt 40 krtól 36 frtig váltakozik, a pezsgő
12 frt, kis üveg ásványvíz vagy szikvíz, val-
amint bármely szesz ital pohárkája leg-
kevesebb 60 krajczár, valamennyire jó sziv-
ar ára 90 krtól 4 frt 80 krig terjed stb.
Ez az arány nemcsak az italoknál (melyek-
nél a drágaságot a víz ihatatlansága teszi
érthetővé), hanem minden más szükségleti
és fényűzési cikknél is ugyanaz.

— **Helyreigazítás.** Múlt számunkba
a ma Zsarnóczán tartandó táncszertélyre vo-
natkozó hírlünkben azon tévedés csuszott be,
hogy a zenét Bartos Lajos lévai zenekara
szolgáltatja, a nevezett II-od primása La-
katos Sándor zenekarának, ez fogja a
talp alá való huzni.

— **Léván január hóban meghaltak.**
Heinrich Ferencz, élt 74 évet. Behula József,
élt 2 évet. Sáfár János, élt 1 évet. Tolnai
János, élt 1 évet. Spira Mór fia, élt 2 hó-
napot. Póka János, élt 1 és fél évet. özv.
Zilai Andrásné, szül. Zilai Zsófia, élt 72 évet.
Eder István, élt 17 évet. özv. Schön Fer-
enczné, szül. Bandis Amália, élt 64 évet.
özv. Pasztorek György, élt 72 évet. Klincsek
Imre, élt 64 évet. özv. Juhász Dániel, élt
68 évet. Overt János, élt 14 napot. Tamás
András, élt 2 évet.

— **Rövid hírek. — Bulgária feje-
delemasszonya** Mária Lujza hercegnő
gyermekágyi lázban hirtelen meghalt. A
résztve kifejezéseül királyunk a hadsereg-
nél egy heti gyászt rendelt el. — **Az orosz
csár** által megpendített világbéke eszméje
mindszelebb körben elerő a vízhangra. Az eu-
rópai államok a czél elérése érdekében mind
hozzájárultak a nemzetközi békekongresszus
megtartásának tervéhez.

Közgazdaság.

A hagymatermelésről.

A kerti termények közül talán a leg-
jövendelmesebb a hagyma, mert ez mindig
talál vevőre, annál biztosabban, mennél
szébb és nagyobb. Epen ezen jövendelmé-
se miatt, némely vidéken is természetik.
Jövendelmességét bizonyítja különösen az a
körülmény is, hogy a bolgár kertészek ter-
melését mindenütt felkarolják, ez képezték
kerjük főjövendelmi forrását. A hagyma
legjobb kedveli a jó meleg és porhanyó,
homokos, de kövér talajt. A tavasszal fel-
hordott friss trágyát nem kedveli. Czélser-
rübb mindig ősszel trágyázni meg a hagy-
mának szánt talajt s ugyanakkor a trágyát
is mélyen alászántani. Tavasszal másfél mé-
termérsze szuperfoszfát és 4 q. kaint elhin-
tése magyarholdanként mindig kívánatos
mert így a legszebb hagymát termelhetjük;
ha pedig a már fejlődő hagymát chilislét-
romos vízzel, tehát folyékony műtrágyával
is megöntöztetjük, akkor valószínűleg a
óriásokat nevelhetünk, amelyeket mindig
sokkal jobban értékesíthetünk, mint bármi
más. E tekintetben úgy járunk el, hogy
egy kád vízben feloldunk három-négy ma-
rék chilislétromot, s azzal megöntöztük az
épen fejlődésnek induló hagymát, s ezen el-
járást 10—14 napi időközökben megismé-
teljük kétszer-háromszor, a mint a hagyma
látható fejlődése azt kívánja.

A hagymát lehet vetni, avagy ültetni;
utóbbi czélból tavalyi vnevezett dughagy-
máskákat használunk. A dughagyma ülté-
tés után termelt hagyma azonban sohasem
ad olyan nagy termést, mint a magról nevelt,
a mely utóbbi még azonkívül jóval tartó-
sabb is.

Ha magról akarunk termelni, akkor a
magot előbb melegvízbe vetjük s innét ül-
tetjük ki a fiatal növényeket. Lehet a ma-
got mindjárt a szabadba is vetni, de ilyen
módon sohasem termelhetünk olyan szép
hagymát, mint az előbbeni eljárással, a me-
lyet magam is rendszeres használni szoktam.
A magot nagyon korán kell elvetni, mert
igen lassan csírázik, különösen a szabadban.
Ha télire való nagy hagymát akarunk ter-
mesztetni, kis arasznyi távolságra sorba ül-
teszük a rászákat, ellenkezőleg pedig sűrűen.
A kiültetés után azonnal öntözni kell, nehogy
a szára kiszáradjon. Legjobb már ezt az
öntözést is chilislétrommal végeztetni.

Nagyon fontos dolog azután a gyakori
gyomlálás és kapálás. E tekintetben nem jó
az embernek magát a kapálások számához
kötni, hanem az legyen a legfőbb gondunk,

hogy hagymánk ne legyen gyomos. E mel-
lett a chilislétromoldattal megöntözést
háromszor mindenestre jó lesz keresztül
vinni, mert ennek tapasztalat szerint a leg-
jobb hatása van. Ezen kezelés mellett a
hagyma alig hogy ki lett ültetve, már is
rohamosan indul növekedésnek, s később
az esetleges nyári szárazságot is jobban ki-
birja, mert nyár derekának beálltaig, amikor
már ugyanis nálunk a szárazság beállni
szokott, oly nagygyá fejlődik, hogy nem
nagy baj, ha fejlődésében szünet is áll be.
Természetesen nagyon előnyös helyzetben
van az a gazda vagy kertész, a ki könnyű
szerrel öntözheti kertjét a nyár folyamán
is s kinek e miatt a szárazság sem okoz
nagyobb aggályokat.

A hagyma kiszedését rendszerint már
szeptember hóban végezethetjük, azonban
mindig száraz időt választván erre a czélra.
A kiszedett hagymát szellős padlásra kell
rakni, ahol, mikor munkáink ráérnek, fel-
fonhatják s így visszük piacra eladás vé-
gett.

Közönség köréből.

Köszönet-nyilvánítás.

A „Stefánia“-árvák részére eszközöltük,
ősi gyűjtések befejezésekor a kedves kö-
telességteljesítés érzetével szánolunk be
azokról. Mikor a nyugtázást árváink nevé-
ben mondott sokszoros köszönettel itt meg-
kezdjük, a jótékonyaságnak lelki megnyu-
gást nyújtó fája köré csoportosultaknak egye-
sületünk nevében is hálás köszönetünket fe-
jezzük ki.

Léva, 1899. január hó 13.

Levatic Gusztávné,
egyl. alelnök.

Tooth Zsigmondné,
egyl. gondnok.

Faragó Samu,
egyl. titkár.

Terményekben adakoztak: Kern testvérek
5 klg. bab, 5 klg. borsó. Ujfalussy István 1
puttony krumpli. Bojszáné krumpli. Krizsányi
Károlyné bab. Gyenes Józsefné krumpli.
özv. Levatic Mártonné krumpli. Ordódy
Endréné bab és lencse. Heinrich Ferenczné
2 putton krumpli. Kabina Ervinné 5 klg.
szappan. özv. Kaizer Mihályné 1 puttony
krumpli és 1 szakajtó bab. Régi Sándor
krumpli. Kálnai István krumpli, bab. Kresko
Ferencz krumpli. Tatár István 1 puttony
krumpli. Biró Józsefné félliter zsir, egy put-
tony paradicsom. Tóth Sándor bab és krumpli.
Vörös Károly bab. Tóth Antalné 5 liter bab.
Tonhaiser Józsefné 1 puttony krumpli 3
liter bab. Leyrer Károly 1 zsák krumpli.
Levatic Gusztávné krumpli, bab és zsir.
Szloboda Andrásné 1 puttony krumpli. Csep-
reghy József 1 puttony krumpli. Tolnainé
bab. Blum Samu 4 kg. rizs. özv. Jozsefcsek
Károlyné bab és krumpli. Berger Adolfné
1 zsák krumpli, kenyér. Gutman 10 kilo rizs.
Klain Ödönné 5 liter mák. Cserei Gyuláné
5 kilo rizs. Akosi Jánosné bab. Szunyogh
János 50 kilo krumpli. Szedlacsek 1 puttony
krumpli. Jancso Péterné krumpli. Jozsefc-
sek Károlyné bab és krumpli. Weisz Mórné
2 zsák krumpli, bab. Izsó János egy sza-
kajtó krumpli. Mihálka Jónásné zsir. Re-
piczki Jánosné bab, krumpli. Markó János
krumpli, zsir. Knapik Miklós krumpli. Kocz
Istvánné krumpli. Márky Jánosné babot
és krumpli. Sarkáné bab és krumpli. Mo-
sonyi Sándor krumpli. Mautner Lászlóné 2
kg. szappan. Molnár Sándorné krumpli.
Svarbáné bab és krumpli. Gál Jánosné ba-
bot. Szabó Dániel krumpli. Tolnai András
krumpli. Szabó Sándor krumpli. özv. Bar-
tos Istvánné krumpli, bab. Hajdu Jánosné
krumpli. Macsuhá Györgyné egy putton
krumpli. Laufer Henrikné rizs. Soosné 10
liter bab. Tuka József 1 puttony krumpli.
Szakmáry Margit bab, krumpli. özv. Dékay
Józsefné babot. Macsaj Lukácsné babot,
krumpli. Andruska József krumpli. Jánosy
Antalné bab. Tóth Zsigáné 2 liter zsirt.
(Vége.)

Irodalom és művészet.

A m. kir. központi statisztikai hivatal
kiadványainak 1899. évi sorozatában a kö-
vetkező kiadványok foglalnak helyet: „Ma-
gyarország Tiszti Czím- és Névtárának XVIII.
évfolyama.“ A „Magyar Statisztikai Évkönyv.“
A „Magyar Statisztikai Közlemények.“ A „Sta-
tisztikai Havi Közlemények.“ „Magyarország
Tiszti Czím- és Névtára.“ „Magyar Korona
Országainak Helységnevtára.“ Az összes kiad-
ványok együttesen és külön-külön is meg-
rendelhetők Nyitrai és Társa könyvkereske-
désében.

A „Pillangó“ legutóbbi száma ismét
bizonyítja, hogy a szerkesztőség feladatának
magaslatán áll, a mit ígért ez ideig mindig
betartotta. Minden szám szebbnél szebb illusz-
trációkat, humoros elbeszéléseket, adomákat,
verseket stb. stb. tartalmaz.

A „Pillangó“ előfizetési ára egy egész
évre csak 4 frt. Előfizetni lehet Nyitrai és
Társa könyvkereskedésében Léván.

„A szőlő helyes metszése“ című
szakmunka második bővített és átdolgozott
kiadása ez év február havában fog megje-
lenni. Jellegje: „Szőlőt metszeni könnyű, de
jól metszeni nehéz!“ Az okszertvű szőlőmet-
szés tárgyával ezen hasznos könyv most már
a második kiadásban bővítve Maurer János,
ismert nevű borász és lapszerkesztő tollából
ered. Az egyes metszési módokat rajzokban

is bemutatja. Kinek szülője van, annak nél-
külözhetetlen segédeszköze, tanácsadója és
kincses bányája ezen könyv. Egy forint elő-
leges beküldése mellett bérmentesen küldi
meg szerzője, Maurer János (Kassa, Mau-
rer-udvar).

Selyem damaszt 45 krtól 14
frt 65 krig mé-
terenként, — valamint fekete, fehér és színes
Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig
méterenként, — a legdivatosabb szövés, szín
és mintázatban. **Privát fogyasztóknak**
póstabér és vámmentesen valamint
házhöz szállítva, — mintákat pedig
póstafordultával küldenek, HENNE-
BERG G. selyemgyárai (cs. és k. ud-
vari szállító) **Zürichben.** — Magyar leve-
lezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasz-
tandó. —

Lévai piaciárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány.

Buza: m.-mázsánként 9rt 20 kr, 9 frt. 50 Két-
szeres 7 frt 40 kr. 7 frt 50 kr. — Roza
7 frt 50 kr. 7 frt 60 kr. Arpa 6 frt 50
7 frt — kr. Kukorica 5 frt — kr 5 frt 10
kr. Bab 5 frt — kr. 6 frt 25 kr. Zab 6 frt — kr
6 frt 20 kr. — Lencse 7 frt — kr. 7 frt 20 kr
Köles 4 frt — kr. 4 frt 60 kr.

Nyiltér.

I.

Hirdetmény.

Az állami tanítóképző külső — a
vasuti indóházzal átellenben levő kertje
folyó év márczius hó elsejétől a töb-
bet ígérőnek bérbe adatik.

Jelentkezni lehet ez iránt az inté-
zet igazgatójánál **naponként délelőt**
9—11 óra között folyó hó 19-éig
A föltételek ugyanitt tudhatók meg.

Léva, 1899. évi február hó 4.

Az igazgatóság.

II.

Léván Szepesy-utcában **603.** számu
emeletes háznál a mai naptól fogva
haszonbérbe adandó: a földszinten 2
külön álló üzlethelyiség, mindegyikhez
lakás is; az emeleten pedig 5 szobából
áll lakás a hozzá tartozó mellékhelyi-
ségekkel.

Bővebb felvilágosítás Svárba Dá-
niel szücs mesternél nyerhető.

III.

Eladó ház.

Léván a Teleki-utca **278.** sz. ház,
mely áll 3 szoba konyha, éléskamra
és pinczéből **május elsejétől** bérbe,
esetleg örök áron is eladatik.

Bővebbet a „Bars“ kiadóhivatalában.

IV.

Egy **Kölber-féle félfedeles** és egy
amerikai **hajtó kocsi** mindkettő jó álla-
potban jutányos áron eladó.

Tudakozhatni **Baró Pittel-féle** ura-
dalomban Kis.Kálnán.

V.

Sömör-betegséget: száraz,
vizenyős
pikkelyes sömört (flechten) s az e bajjal
együtt járó, kiállhatatlan „bőrviszketeg“
jótállás mellett gyógyít, sőt azokat is, kik
gyógyulást sehol sem találtak. A „dr. Hebra
sömörirtó“-ja. Külső használatra való, nem
ártalmas. Ára 6 frt. o. é. vám- és postadíj-
mentesen (levéljegyekben is) utánvétellel 50
krral több. Kapható: **St. Marien-Drogu-
eria Danzig.** (Deutschland.)

VI.

Almafák.

4000 drb. erős növényű, legneme-
sebb fajú, iskolázott magas törzsű
almafa, a tavaszi kiültetésre simonyi
faiskolámban eladó.

Simonyban helyben százával véve
30 frtért.

Simonyi Béla.

VII.

Vendéglő-megnyitás.

Alulírott ezennel értesítem a n. é. közön-
séget, hogy a **Nyitrai féle kertet a Ka-
kas utcában** mint üzletvezető átvettem
és azt **f. hó 7-én** megnyitom.

Midőn a nagyérdemű közönség szives
pártfogását kérem, igyekezni fogok **jó ita-
lok izletes étel** és **pontos kiszolgálás**
által nagybecsű megelégedésüket kiér-
demelni.

Tisztelettel

Bartos Mihály.

